

U Z N E S E N I E

Najvyšší soud Slovenskej republiky v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Milana Lipovského a členov sudcov JUDr. Martina Piovartsyho a JUDr. Štefana Sekelského na neverejnom zasadnutí v Bratislave 29. apríla 2010 v trestnej veci **J. I. pre trestný čin podvodu** podľa § 250 Trestného zákona Českej republiky (Tr. zák. ČR), o sťažnosti J. I. proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 10. apríla 2010, sp. zn. 3 Ntc 3/2010, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť J. I. **sa z a m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

Na základe návrhu prokurátora z 9. apríla 2010 uznesením Krajského súdu v Banskej bystrici z 10. apríla 2010, sp. zn. 3 Ntc 3/2010, J. I. podľa § 17 ods. 1, s poukazom na § 4 ods. 8 zák. č. 403/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov (o Európskom zatýkacom rozkaze), bola vzatá do väzby, ktorá začala sa vykonávať v Ústave na výkon väzby Banská Bystrica od 8. apríla 2010, 11.10 hod.

Proti uzneseniu krajského súdu podala J. I. sťažnosť jednak vlastným písomným podaním a jednak prostredníctvom obhajcu; domáhala sa zrušenia napadnutého rozhodnutia a prepustenia na slobodu s poukazom na jej osobné (najmä zdravotné a rodinné) pomery a tvrdenie, že trestné stíhanie vedené proti nej príslušnými úradmi ČR nie je objektívne.

Najvyšší soud ako soud rozhodujúci o sťažnosti primárne nezistil dôvod na jej zamietnutie v zmysle § 193 ods. 1 Tr. por., a preto podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, ako aj konanie jemu predchádzajúce, pričom zistil, že sťažnosť nie je dôvodná.

Okresný súd v Ostrave ako súd ČR 8. júna 2009 pod sp. zn. 0 Nt 4019/2008, vydal na J. I. európsky zatýkací rozkaz za účelom jej vydania do ČR, kde sa vedie proti nej trestné stíhanie pre trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. ČR.

Po zadržaní J. I. na území Slovenskej republiky políciou 8. apríla 2010 o 11.10 hod. na základe návrhu prokurátora Krajský súd v Banskej Bystrici rozhodol napadnutým uznesením o jej väzbe. Krajský súd pritom konštatoval, že v zmysle § 4 ods. 8 zák. č. 403/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov súd dôvodmi väzby podľa osobitného zákona v takomto prípade nie je viazaný. Krajský súd zároveň konštatoval, že v doterajšom postupe boli predložené dôkazy o trestnom stíhaní J. I. v ČR za skutky uvedené v § 4 ods. 8 uvedeného zákona o európskom zatýkacom rozkaze, ako aj to, že boli dodržané zákonné lehoty pre takýto prípad stanovené.

Dôvody uvedené v sťažnosti J. I. (aj keď ich je možné považovať z jej hľadiska za vážne), v konaní o európskom zatýkacom rozkaze nie sú právne relevantné a Najvyšší súd si v plnom rozsahu osvojuje stanovisko súdu prvého stupňa; na tomto základe potom sťažnosť J. I. ako nedôvodnú zamietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 29. apríla 2010

JUDr. Milan L i p o v s k ý , v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová